

ЯКІ ДІТИ ТАКЕ БУДЕ МАЙБУТНЄ НАШОЇ ІМІГРАЦІЇ І УКРАЇНСЬКОГО Н. СОЮЗА

ФЕДЕРАЛЬНІ ВІЙСЬКА ЗДОБУЛИ ДЮРАНГО БЕЗ БОЮ

ПОВСТАНЦІ ВТІКАЛИ. КАЄС НАСТУПАЄ НА ТОРЕОН З 30 000 ЖОВІРАМИ.

МЕКСИКО СІТІ, 16. березня. — Це перший раз в мексиканській історії зібрано армію, зложеною з 30 000 жовірів, призначену до участі в одній битві. З такою саме армією настане Каєс на місто Торейон, в якій має бути 5 000 повстанчого війська. Тут відрається рішуча битва.

Місто Дюранго здобули федеральні війська без одного виступу. Повстанці здобули одначе олімп поїзд і полонили в інших місцях кілька федеральних жовірів. Одна частина федеральних, в числі около 900 жовірів, збунтувалася і перийшла до повстанців.

Генерал Ескорбач випустив в Торейон всіх злочинців з вазини на волю.

ОЛВАНІ УСТУПИВ.

ЗРОБИВ ТИМ ВЕЛИКУ НЕСПОДАВАНКУ ДЛЯ ВСІХ. ЗАЯВИВ, ЩО ВЧИНИВ ЦЕ ІЗЗА ЛИХОГО ЗДОРОВ'Я. НЮ ЙОРК, 16. березня. — Лідер Таммані Гола, Джордж В. Олаві, уступив зі свого становища. Це викликало велику сензацію, бо саме тепер треба було розпочинати агітацію в справі вибору нового мейора Ню Йорку. Олаві заявив передше за Вокером і завдяки йому перейшла номінація Вокера на мейора. І тепер Олаві має бути знову за Вокером. Тому саме ніхто не знає, що це сталося, що він уступає в таку важку хвилю. Дехто пропонував, щоби вибрати тепер головою Таммані Гола бувшого губернатора Сміта, але проти нього має бути записка опозиція.

ПОВІНЬ НА ПОЛУДНІ РОСТЕ.

10 000 ЛЮДЕЙ У НЕБЕЗПЕЦІ. ЛЮДІ ПЕРЕСИДЖУЮТЬ НА ДАХАХ ХАТ І НА ДЕРЕВ'ЯХ.

МОНТГОМЕРІ, Алабама, 16. березня. — 500 людей виратовано із затоплення водою містечка Елбі, а 1 500 врятувалося від затоплення тими, що вилізли на дахи високих домів або на дерева. Літаки скидають поживу для тих, що на дахах і на деревах.

Вода в долині ріки Міссісіпі піднялася далі і треба надіятися нових виливів. Вже тепер грозить затоплення тисяч 10 000 людей.

БІБЛІЙНА ПОТОПІА.

БУЛА В КРАЇНІ УР, В МЕЗОНОТАМІ. НАСТУПИЛА НАСЛІДКОМ ВИЛИВУ РІКИ ЕВФРАТУ.

НЮ ЙОРК, 16. березня. — З Мезонотами поперу археолог професор С. Леонард Вуайел, котрий сім літ робив розкопки в країні Ур, щоби відкрити тайну, якою обивте біблійне оповідання про потопу світа. Професор заявив, що оповідання про світову потопу є легенда. Це, про що оповідає біблійне, відноситься тільки до виліву ріки Евфрату, той вилів був такий страшний, що залив ту невеличку країну і знищив цілковито ту високу цивілізацію, яка там тоді була. Професор Вуайел робив розкопки зі своїм штабом, привезеним з Америки, і з 160 місцевими Арабами. Розкопки робились в околицях ріки Евфрату. Він знайшов версту на 8 стів глибини, що становила болото і набула з тої потопи, яка зв'язана з біблійним оповіданням про Ной. Заразом знайшов він багато предметів, що вказують на високу-тодішню культуру тої країни і на велику її торговлю.

ІСТОРІЯ З ХАБАРНИКАМИ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

НЮ ЙОРК, 16. березня. — Історія з хабарниками скінчалася в дільниці Кейс це далеко не закінчена. На разі судді узаконили винину Френка Берга і Альберта Левіна, котрі намагалися втрутити президентом дільниці Кейс Гервеюна по \$10 000, щоби при допомозі тих хабарів дістати полешки при концесії на будову каналів.

Жає їх за те кара вилізи від 5 до 10 літ, або грошева кара в сумі \$10 000, або одні і друге.

ЛІЛН ПОДРОЖОЖНІСТЬ.

НЮ ЙОРК, 16. березня. — Сього року так скоро приїдає записаний Великдень, що торгові котики мусять приїждати злихавими дітями, без яких тут не обходять Великдень. Зате і ціна діте буде коштовати 5 центів більше ніж звичайно.

ОЩАДНОСТІ РОСТУТЬ.

ОЛБАНІ, 16. березня. — Бюролий суперінтендент Френк Вордер подає, що ощадності зростає в північній частині штату за протязі останнього року кожного тижня на \$1 000 000.

ЩО ДОРОЖЕ: МАТЕРІАЛ ЧИ ПРАЦЯ?

НЮ ЙОРК, 16. березня. — Статистика комерції праці подає, що робітники досіпані на котики будови в трьох найбільш розвинених містах. З тієї десятилітньої вихідності, що мавелась ермітусе Едлі, найбільше коштує текстильство. Тесля забірає 32,7 % з кожного долара, виданого на будову.

КОЛИ ДОРОЖИТЕ СВОЇМИ ДІТЬМИ, НАШИМ МАЙБУТНІМ І НАШОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ, ТАК ВПІСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ ДО СОЮЗА.

ПОВСТАНЧИЙ КОНСУЛЯТ.

Мексиканські повстанці відчиняють у Ню Йорку свій консулят і заявляють, що в тім консуляті мусять бути зголошені всі кораблі, що виїжджають в дорогу до Мексики до тих пристаней, які є в руках повстанців.

ТРАГІДИЯ В БІГДОШІ.

В касерних 62 п. л. в своєму приватному мешканні сотник Таймхан з незнаймих причин тріма стрілами близь молодого капітала, а відтак сам хотів себе позбавити життя.

ТРАГІЧНИЙ ВИПАДОК.

Недавно при зрубіванні сосон в пучківській лісі коло Радекова одна сосна впала на господаря з Немілова, Михайла Старошніського, й убивла його на місці.

КОМУНІСТИЧНА АГІТАЦІЯ ПРИ ПОМОЦІ ЦУКОРКІВ.

Литовські комуністи взяли на добрий спосіб для ширення своєї пропаганди. Вони почали поширювати комуністичні прокламації в коробках від цукорків. Досі власті не впади ні слід фабрикантів цих цукорків.

ВКРАЛИ ДІВЧИНУ ПРИ ПОМОЦІ ПОЛІЦІ.

В Будапешті є також дозрілий злодій. Ото приступива ошод 30-літній напад до поліції, представившись йому тайним агентом і попросив, щоби пішов з ним до сусіднього мешканця й поміг йому в службові діла. Обя пішли до одної родини й заявили там, що мусять привезти 16-літню дочку на поліцію. Родичі противляться, щоби дівчина йшла так пізно з хати. Та фальшивий агент заізвав поліцію виконати арештацію. Заішані родичі не говорили вже нічого. Дівчину повели і нема по ній домі жадної вістки. Сам поліцей у клопотах, бо йому витормили дисциплінарне скардство.

БОЛЬШЕВКИ ЗАСИПАЛИ ЛЕНОМ ЦІЛУ ЕВРОПУ.

В грудні й січні вивезли большевщини в різні краї Європи 2 500 вагонів льняного пілля. Одну третину купили Німці, а решту туди ж проїхали, краї. В наслідок цього пілля на лан хвилею спали. Ще вивозили нових 500 вагонів льняного пілля.

Какуть, що большевщини мусля виступити таку масу пілля на як раніше, навіть зі шкідливим до власного, тактичного проміслю, бо дуже потребує грошей на різні платності за границею. За вивезення дільних платили їм пересічно по 3,50 зол. за кг. — значить, около 10 мільйонів доларів за весь лен.

ДЕСЯТКИ ТИСЯЧ УМИРАЮТЬ З ГОЛОДУ В БЕСАРАБІ.

Голод у Бесарабі приймає чимраз ширші розміри, а до того додаються ще й морози. Місний комітет допомоги голодуючим скликав дня 2. лютого всенародне віче до громадського уряду, де замісь виключено голодом. Спеціальний комітет, що створився для допомоги безробітним робітникам, видав зворушувачу відозву до населення. У відозві вказується, що на окраїнах міста десятки тисяч людей гинуть з голоду. Газети вказують на спустошення, які ширять між населенням голод і мороз. Люкьял „Кедитка“, де провадиться статистика голодуючих, об'являють голодуючих, між ними велика скількість жінок і дітей. Багато з них попадає в обороток і треба їх було повозками відвозити домів.

Замість записувати в лісті голодуючих, треба було насамперед нагодувати їх.

ЗАСУДЖЕННЯ ВИРУЧИЛИ КАТА.

В Загребі, Хорватія, відбувався 20. лютого публічний страчений чотирох банкітів. Хоч в Югославіє є предзнамення карз смерті, то страчений належить до рідкостей. Тимчасово рідкість є страчений чотирох людей параз. Не зирю, що кат зі своїм помічником знерушались, коли повисли троє засуджених і як прийняв вже черга на четвертого, вони ніх не могли до того взятись. Задали стрічок на цих засуджених, але руки їм тремляли і не могли цього зробити. Тоді засуджених відтратили кат на бік, говоривши: „Вступили. Я сам се зроблю!“ Заложив собі власними руками стрічок на шию і конну підставку зійд нагі.

ВИНАРМІВ УБИЛИНКА.

Іван Ден, господар з села Мазури коло Кольбушину, одивився своєму часу з сестрою Івана Білеса, з якою вів опис сепарацию. Опираючись на тому, що жінка не приєднала йому ні майна ні шасті, не хотів їй заплатити ані капітала, ані грошей, ані жінці жити. За це Білеса Іван накупив такою злістю до нього, що поставив Дену зі сестрою закладати. Підставили отже одного парубка, 26-літнього Войцеха Вархала, і той ошод за Білеса, стрілившись до нього 4 рази з револьвера. Та ця темна й пошура справа не могла остатись без карз і обох обвинувинців арештовано.

ЗДЕФРАДУВАВ 50 000 ЗОЛ.

В останніх ділах арештовано Пересиди Марка Мотригара, представника фірми „Едліа й Сішар“, котрий спронизував на шкод загальних фірм округу суму 50 000 зол. л.

МАЄ ДОСИЄ ПЕРБГОВНІВ.

Майор Сігрейв, який осягнув автомобільний рекорд, їдучи 231 миль на годину, заявив, що вже не буде брати більше участі в перегонах, а переходить до цементового бізнесу.

ЗМІНИ В УКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК.

Секретарем історично-філологічної секції Української Академії Наук у Києві зіваст проф. Повинський. Як відомо, цей пост займав проф. Ефремов, якого недавно усунули з становища секретаря.

ЖЕРТВА ЗИМИ.

В Могилівці, повіт Тербова, умово недужий Михайло Годза заблудився в снігах і замерз.

ПОДРУЖНА ТРАГІДИЯ.

В Тернівцях, повіт Золочів, померлих 28-літній господар Микола Дзюба. Причиною самоубійства було нещасне подружжя.

АРКУШ МОЛОКА!

Якось недоречно вигадало, який прийшов хто до скелену й звернувся з такими словами до купця. А одначе мабусть швидко прийде час, що так і буде, бо оше американці вчорашні, Лондоні, почали відкривати спорошкочене мовило, яке описує втрочують у великі аркуші. Молоко таке — какуть — навіть і по кількох літах буде свіже і вистарчить тільки відтерти кусочок цього молочного аркуша і кинути в воду — а вже буде готовий напій, який мусить рижитися від молока коров'ячих.

КРАСА ШКОДИТЬ НА МОЗОК

У варшавській касі ошадності правопала скромна дічина на Владислава Костакувна. Нежданно зліва вона кандидатство на міжнародно красуню, дістала титул „Міс Польоніа“. Приїхавши до Парижа, дістала вона пропозицію від фотографічної фірми „Мануель Фрер“ стати моделькою за 200 000 фр. річно. Костакувна відклала цю оферту, бо хоче повернутись до Варшави і вчинити... співати.

МІСТО ДАВІДА.

Розкопники, які ведуть Англією від 60 літ у Єрусалимі, дали останнім часом цікаві результати. М. ін. на горі Оліва відкрито сліди старовинного міста; учні археологів вважають, що це найбільше місто Давида, якого, як мав Давид здобути від персівських великопанів і винити його столицею свого царства. Місто викопалими є чимало скарбів, найцінніших добувань та укріплень.

СТУДЕНТСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЕСПАНІ ТРИВАЮТЬ ДАЛІ

СТУДЕНТИ МАСОВО АРЕШТУЮТЬ ТА СТАВЛЯТЬ ПЕРЕД СУД. ВОНИ ДОМАГАЮТЬСЯ УСТУПЛЕННЯ ДИКТАТОРА. УНІВЕРСИТЕТИ ПОЗМАКАЛИ.

МАДРИД (Еспанія), 16. березня. — Студентський страйк та вуличні демонстрації протесту проти диктатури Прімо де Рівери тривають далі. Заворушення охопили вже Еспанію. Активність студентських заворушень тепер перекинулася з Мадриду до Севіля, Барселони та до інших більших провінціальних міст.

Ректори майже всіх університетів та багато професорів подалися до димісії. Студенти, що походять з визначних еспанських родин, у більшості арештовані та запертовані до в'язниць. Правительство оголосило відозву, в якій скликає вплив за студентські заворушення на спеціальній революційній комітет, що сформований з професійних революціонерів не студентів. Арештованих демонстрантів масово ставлять перед суд. Виділи напалоків арештованими так, що правительство ренує приватні помешкання для нових в'язнів.

Населення столиці так стероризоване, що боїться виходити на вулиці, а тому всі торгові терплять велику кризу. Ввесь час не устать кріпай сутінки між поліцією, жандармами та демонстрантами. В провінції Гранада заведено стан облоги.

ЗІЗД ДЕЛЕГАТІВ КУОМІНТА.

НАЦІОНАЛІСТИЧНА КИТАЙСЬКА ПАРТІЯ СКЛИКАЄ СВІЙ ЗІЗД ПІД ОХОРОНОЮ СТАНУ ОБЛОГИ ТА ЖАНДАРМІВ. ВСІ ДЕЛЕГАТИ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПІД ПІСЛОЮ КОНТРОЛЮ.

ПЕКІН (Китай), 16. березня. — Нанкінська правительствена партія Куомінтаг відбуває тепер свій зізд в Нанкіні. На сьвітанок правительство почуває себе непевним, внаслідок того, що на час партійного зізду воно заволо в Нанкіні стан облоги. Перед приїздом делегатів жовіри перекрили трасу по всіх горах і по деяких приватних помешканнях та Інститутих. Сильний патруль ходять по місті й обшукують підозрілих прохочих.

Делегати зізду старанно обшукують, при вході в салю заішані, не дозволяють їм брати зі собою парасоль, пакунок, горбів і т. п. Такі міри передостороги приймають, не вважаючи на те, що більшість делегатів призначена з різних державних урядовців. Всі промови обмежені до 5 хвилин.

ПАРТІЙНА БОРЬБА В ІРЛАНДІ.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННА ПАРТІЯ ЛЕДВЕ ПЕРЕМОГЛА ПАРТІЮ ІМОНА ДЕ ВАЛЕРІ. ВІН ГРОЗИТЬ ПРАВИТЕЛЬСТВУ ІРЛАНДІ БОРЬБОЮ, ЯКУ ПРОВАДИВ ПРОТИ АНГЛІ.

ЛОНДОН (Англія), 16. березня. — Кандидат правительственої партії Томас О'Гіффін на додаткових виборах до Ірландського парламенту в північній частині Дабліна переміг кандидата партії Де Валери всього 151 голосами. Цим вибором врятовано сучасний ірландський уряд президента Когрея, який має малу більшість у парламенті.

Вжед республіканці Імон де Валера грозить, що коли сучасний уряд не змінить своєї внутрішньої політики та політики лояльності до Англії, то республіканці почнуть з ним таку саму боротьбу, яку вони вели з урядом Англії.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПОСОЛ ДО ФРАНЦІЇ.

ФРАНЦУЗИ ТА АМЕРИКАНЦІ, ЩО ЖИНОТЬ В ПАРИЖІ, ПРОСЯТЬ ГЕРРИКА ЗАЛІЗНИТИСЯ ДАЛІ ПОСЛОМ.

ПАРИЖ (Франція), 16. березня. — Долголітній американський посол у Франції Геррик перебуває тепер у Вашингтоні, де має вирішити справу дальшого його перебування на становищі посла, а звелузі зі зміною президента Америки.

Прохання його про реізначування знаходиться тепер в руках президента Гувера. Рішення буде лише тоді, як новий секретар сьейту Смітис почне виконувати свої обов'язки.

Французи, приятелі Геррика, та всі американські колонії в Парижі просять Геррика залишатися далі послом у Франції.

ПОПОВНІТИ НА НАРОДНІ БАГАЦТВА.

РАДЯНСЬКИЙ УРЯД ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ВІН МАЄ ВІД ЧУЖИНИХ-КАПІТАЛІСТІВ ПРОХАННЯ НА ОДЕРЖАННЯ КОМІСІЄЮ НА 100 МІЛІОНІВ ДОЛЯРІВ.

МОСКВА (СССР), 16. березня. — Комісія по концесіям повідомляє, що на прохання Радянського Уряду в справі наділення концесій чужиним вже одержано пропозицій на 100 мільйонів доларів. Найбільше пропозицій, з багатьма взяти концесії в СССР, пришло від Американців, а потім від Німців, Французів, Австрійців і Норвежців.

Від англійських капіталістів це нема пропозицій, але є відомості, що вони також цікавляться концесіями в СССР.

ПО ПОСТІ ЗНОВУ ПОЧИНАЮТЬ ВОЛОВАТИ.

ЛОНДОН (Англія), 16. березня. — Після місячної перерви активних військових акцій Ізза пошти Радянської в Аргентині знову починаються кріпай бої. Піст скінчився 12. березня і війська Амануан знову почали групуватися для продовження своєї акції проти військ Фабіану, щоби здобути назад Ізза пошти трон для Амануану.

Головнокомандувач перської армії має конференцію з Амануаном, а тому думают, що тепер перші будуть підтримувати Амануану в його боротьбі.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1891

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second-Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 6, 1915, under permit of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Three per cent a copy.		Подорожне число три центи.	
One year	\$ 7.00	Ha rik	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	Ha mis roku	\$ 3.75
Three months	\$ 2.00	Ha mis mesia	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Лондон, Курт и Загранично:	
One year	\$10.00	Ha rik	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha mis roku	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha mis mesia	\$ 2.75

3 Канади належить гроші записати на 10 центів.

За жовту змінку адресу платити 10 центів.

Телефон "Свобода": 498 Montgomery, Tea. V. H. СОЮЗ: 1838 Montgomery.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

THE RISING YOUTH

Mr. Waldimir Semenyuk, engineer of Patterson, New Jersey,
well known translator of Ukrainian poems into the English
language, writes us:

It is the lifetime of every person come moments of unprecedented satisfaction. They are moments which, like the first touch of spring, compel one to inhale its full fragrance, compel one to spread out his shoulders and feel the blood play in the veins, feel that the world is an ideal place to live on, because these are yet ideal for which one must live.

Such a moment has now come into my life and its fragrance is the meaning of the new recent articles contributed by the Ukrainian youth to the Ukrainian daily newspaper "Svoboda". In full sincerity, I bow my head to these pioneers who, with true Ukrainian spirit, are raising the question which is on the mind of Ukrainian youth in general.

It has been my fortune to grow up in this country and, by mingling, to understand the attitude of the American born Ukrainians. At the same time it has been my hobby to study the gross misunderstanding by the older element, which came from across the "border", of the new American born generation. Unfortunately, the older element was almost always wrong in their distorted understanding of how to befriend the youth.

Time is flying and there is a lot of work to be done which requires reserve power, and that reserve is our youth. It is the greatest of joys that I see the young folks adding their shoulders to a task which will be eventually their own, — to pass to the next generation. At the same time it would be unwise even to imply that the youth is infallible in its generalizations. We, boys and girls, must fully realize the ideals and goals of our fathers and mothers, the ideals which are simply fragments of THE IDEAL for which our brothers are fighting across the sea, are sacrificing their lives. Without a question, there can be no nobler duty than to participate in a struggle for freedom or to help others in such struggle.

I feel certain that the American born Ukrainian youth, realizing the crude methods employed by their elders in carrying on this work, is organizing its forces to carry the struggle, with its co-workers across the sea to the finish which is a free and independent Ukraine with United States as the best model of the type of country wherein our brothers and sisters may enjoy life as we do here.

May our work be an answer to the call of our poet father Shevchenko whereby he encourages us to:

Fight well and conquest is certain!

God helps you with glory.

For behind you is all freedom.

Strength, and truth the Holy!

М. КОМОБИНСЬКИЙ.

ДОРОГОЮ ЦІННО

Оповідання.

А воно йшло. Воно котилося по вулиці неспішним, іспереможеним, веселим хвиляччю, золотом розсіялося по плівках, жерло очерет, випило воду, підпалювало небо...

По виході Соломії Остап почув себе блязаним од світла, од людей. Гаряча палила його в середині, він хотів хвилювати мочу друку в волі та охолодити чого, оді, голову. Йому докидало дивитися на жовті стіни комуні... Він залупив, ший одні. Він думав. Здачувався йому давні заміри, він думав про те, чого йшов сюди: у Туреччину, через війну покинув дідуся село й дістався. Як то тепер живуть дідуся, чи живі й здорові? Чи згадуєть Остап? Ото коли вони приїшли й подивилися на свого внука, підстреленого, знесиленого, покіненого в комуні на обід воякам та воякам...

Йому все щось верзало і в мислі він кинув дідуся. Дідусь приходив. Тихо й не помітно, вилізав він з комуні і, ставав над Остапом, згоришувати руки.

— Тебе зранено, синку, чи не з Ляхами бився? — М. дідуся, то мене Москва стрелила, як я-жордон перекохав!

— А де ж твої брати, сновіни дивачись, чи ти сам лежиш-поки очеретом? — Б. дідуся, ви думаете, що це й досі там Січ є? Ні, болю. А Соломія не прихо-

НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ В РОСІЇ.

(З нагоди лекції, прочитаної у неділю, 10 березня, в Нью-Йорку В. Черновим, лідером Російської Парті Соціалістів Революціонерів).

(Довідаємося).

Чергу відомитися від своєї психології дануючі нації. Це пережиток минулого жорстоких і страшних часів, коли права кожної особи й кожної нації не було надійної рою. Ця взаємодія будувалася лише на силі та насильстві.

Серед народностей бушувалої Росії України стоїть на першій місці у своїх національно-державних змаганнях та культурних досягненнях. Україна також є економічно насильнішою країною між всіма іншими етнографічними територіями бушувалої Росії, крім Московщини, але й для неї достаточні докази, які для неї Росією може привести більше шкідливі ніж для Москві. Але "великоросійська" не толерантність українських національно-політичних і державних стремліннях робить з України непримиримих ненавистників та ворогів всякого цивілізованого життя. А жителям України не можна стояти в безконечній опозиції до всіх народів, що їх оточують. Українці мають не лише на своїй тяжке завдання боротьби за своє визволення, але так само й на заході українські землі розділені Рижским миром та іншими міжнародними договорами між ріжні держави. Перед Українцями стоїть важке завдання збирання своїх покращених земель та злучення в одні цілі всі частини свого народу, що тепер знаходяться під гнетом інших держав та народів. Цим природно, що Українцям потрібний сильний союзний і протидіальний народ, якого вони тепер навколо себе не мають. Це, що тепер зветься "Союзом Соціалістичних Радянських Республік", не задовольняє ні українських, ні якого іншого народу національно-політичних і навіть культурних стремліннях. Там інакше всіма народом, а в тім числі й над "великоросійським", падає одна центральна й деспотична

падає, як було в царські часи. Лише та влада називається тепер Комуністичною Партією. Вона при допомозі складної системи партійного апарату, що тісно сплітається з державним апаратом, дає всім народам бушувалої Росії таке, як їх давала царська тюрма народів. Всі права окремих громадян радянського союзу та окремих народів існують там лише на папері.

А тому й сучасні міжнародні взаємовідносини в СС-СР ще більше поглиблюють ту приречу, яка у всіх час існує між "державними народами" та "державним Великоросійським народом". Думати про те, що тепер знову може відродитися буша, "єдина і неделима" Росія, людина з твердим умом не може. Треба рахуватися з фактом, що народи, котрі освідомили себе як нації й прокинулися до нашої національно-політичної життя, будуть так довго змагатися, поки не осунуться сповнення національно-державних ідеалів, які вони собі поставили. Коли почалася війна в 1914 році, В. Чернов писав у своїх публіцистичних працях, що ця війна привела до розвалу Австро-Угорщини на окремі національні держави-народи, бо національна свідомість тих народів уже тоді стояла на високому шатві. Але в той самий час кінцеві австро-угорської централістичної держави була податком кінця й російської тюрми народів. Австро-угорська монархія прийшла до свого логічного кінця, а й тепер буша Росія стоїть на шляху до такого самого кінця. Немає сиду, якби мога керувати її з цього шляху, хіба може пощастить на певний час затримати процес її розпаду, як це роблять більшовики, але після цього цей процес піде в бік більше болочих, жорстоких і кризових форм.

"Великоросійська" думачою соціалістична й демократична верстується не всім та не всім, а тільки зрозуміти констатувати такого природного й логічного процесу, щоби затишні форми, які не були бачилися та кріваві й тяжкі своїми наслідками для всіх народів, а в тім числі й для "Великоросії", що населяли й тепер

ДО УРЯДНИКІВ І ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗУ

В СПРАВІ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ.

Екзекутивний Комітет на засіданні дня 13. с. м. рішив проголосити в справі передконвенційних проєктів салуючу прикладу:

Згідно з ухвалою минулої конвенції кожний проєкт перед викладкою до поміщення в "Свободі" має бути прочитаний на зборах відділу і членами одобрений, а на знак того має бути підписаний відділовим урядом і стверджений урядово-печаткою.

ЗА ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ У. Н. СОЮЗУ:

І. Каштанко, гол. рек. секретар.

населити російську тюрму народів.

Лише відмовившись від свого шовінізму та ненависті до других, менших народів і поважаючи права всіх людей націй на їх "вільний і незалежний індивідуальний розвиток та життя", "Великоросіє" не зможе знати ті форми розвалу національно-політичного питання в бушувалої Росії, які не оберуть всіх її народів в постійних жорстоких і непримиримих ворогів. Продовжуючи далше свою сучасну ненависть і неприязнь до інших "малих народів", "Великоросіє" роблять неможливе примирення й добросусідський контакт з ними. Тому перед вождями "Великоросійського" народу стоїть важке, але й високі завдання: очиститися від вікових пережитків своєї ненависті до других народів та націй. Такамо й інші національності бушувалої Росії мусять знати і в себе та інші свої поведінки, щоби вона примирила їх з "Великоросією" та дала можливість добросусідського співжиття їх з ними, зберігаючи всі свої національно-політичні та державні суверенні права. Так говорив В. Чернов.

Лише в такій площині лежить мирне розв'язання запутаного національного питання на Краї Європи, в бушувалої Росії, коли ми хочемо уникнути страшного й кривавого розв'язання його, розручуючи мечем цей "гордісний вузол". Для цього, з ініціативи В. Чернова, й заснована "Ліга Народів Сходу Європи", а як входить тепер лише деякі ділячі окремих національностей, по персональному принципу не зв'язані жадною партією. Ця Ліга народів над виниклими методами мирного поладження національних стремліннях всіх народів Сходу Європи такими методами, що відповідала ідеям соціалістичної й демократичної думки.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

В 35-ЛІТНЬ РІЧНИЦЮ
У. Н. СОЮЗУ

Кріпиль, Батьку!

Кріпиль, Батьку, розвивайся,

Зростає в міліони.

Не здавай тебе вороги,

Ні їх перепони.

Перебути ти не одиноким

Скору й лахотайся,

Але вишлю побаченням,

15 оповісти "світлиці".

Всіх гарячково вмістити,

Син вишлю побаченням,

І не одиноким утрат

Ті широким обійми.

Кріпиль, Батьку, танай всіх нас

Ніда свого булало,

Розшарпайся, вдаряючись,

Вкраїні на славу.

Павло Романович,

Сентрал Фос, Р. А.

ВІСЬ МОЖЕТЕ ОДЕРЖАТИ

КОЖНОГО КНИЖКУ

СВОБОДИ РІКНИЮ

ЗАВІСЬ ВИСЛАВ

НОГО ЗА НАПІСАНІ

МАРНИ НА ПЛАТІВ ПЕР

СІЛКИ.

СВОБОДА

P. O. BOX 346

JERSEY CITY, N. J.

дима. Остан не спав, а лишіш покласти хвилю, закладав у нестиму. Він тягнув до себе, безсмертний, як смерть... Але Соломія не було... Де вона, що з нею? — Остап подивився.

— Удосвіта Остап почув, що коло нього жива істота. — Ти, Соломіє? — поспитав він і одкрив очі.

— Чи вона жартує, що перекинулася собою? — подумав він і трохи опритомнів.

Що живий буду, змаю оратами, рибальством жити-мусу, — сказав краще на волі, ніж плачом... Там же лишіш мочу друку в волі та охолодити чого, оді, голову. Йому докидало дивитися на жовті стіни комуні... Він залупив, ший одні. Він думав. Здачувався йому давні заміри, він думав про те, чого йшов сюди: у Туреччину, через війну покинув дідуся село й дістався. Як то тепер живуть дідуся, чи живі й здорові? Чи згадуєть Остап? Ото коли вони приїшли й подивилися на свого внука, підстреленого, знесиленого, покіненого в комуні на обід воякам та воякам...

Остан бачив бєсиду з дідусям, — відповів, потім він, дідуся, раж, розказував про колишній і про те, що дістався у Січ тепер...

Як тільки Остап розплющував очі, дідуся ховався у комуні й дідуся бові заплющував очі, як дідуся знову з'являвся і сажав пригоди Остапові відповідати по себе.

Ніде нечир Остап почав турбуватися: де дістався Соломія, чи не хітка до? Чом вона не приходила? Адже вона знає, що йому, трудно й поворухитися, чи не годеє сам викластися з цих пнів.

А може вона його покинула? — "Соломіє... Соломіє!" — стогнав хорий, та стогнав його, заглушався шумом плавання.

Вочі стало йому гірше. Прогнавши тіпала ним, гаряча палила вогнем, а в грудях та коло, що він на пресиди сплю дивався собі воду. Він хотів підняти і не міг од болю. А Соломія не прихо-

й наблизився до Остапа. Єдиним оружжям, яким він був воював, і він од часу до часу зливав своє вогняне не допускаючи до себе. Вовк верштів сучи. Він кілька разів стріляв, з запеклістю клаушав на Остапа зубами, крутився і шез у комуні.

По цих одвінках Остап почав думати про смерть. Прийшла пора вмирати.

Чи живого, чи мертвого, а такі дістать його, або отахат хробаки, а чих нетрів. Чи не одмазав?

Остапові згадався котиборозень, "Хіба й бовіє Гієрміє" був він його шалений голос, — відповідало. Пошли, Господи, хоч зараз. Раз вмирати — не лавіти. — Умер — і край, бові не встануть!

Остан теж не боявся смерті. Йому тільки хотілося перед смертю побачити Соломію. Дідуся він бачив, той приходив до нього, а Соломія як нема, так нема... Десь забудівся він у плавнях, або вояки роздерли її і Остапові стало, жако Соломію, страх як жалко. Во-на така добра, так кохала його, вона пішла за ним у далеку дорогу, не пожувавувати, кісний свій задала йому, вона догнала його, як ріпка мій, був він, як товариш. І саме...

Остан теж не боявся смерті. Йому тільки хотілося перед смертю побачити Соломію. Дідуся він бачив, той приходив до нього, а Соломія як нема, так нема... Десь забудівся він у плавнях, або вояки роздерли її і Остапові стало, жако Соломію, страх як жалко. Во-на така добра, так кохала його, вона пішла за ним у далеку дорогу, не пожувавувати, кісний свій задала йому, вона догнала його, як ріпка мій, був він, як товариш. І саме...

Остан теж не боявся смерті. Йому тільки хотілося перед смертю побачити Соломію. Дідуся він бачив, той приходив до нього, а Соломія як нема, так нема... Десь забудівся він у плавнях, або вояки роздерли її і Остапові стало, жако Соломію, страх як жалко. Во-на така добра, так кохала його, вона пішла за ним у далеку дорогу, не пожувавувати, кісний свій задала йому, вона догнала його, як ріпка мій, був він, як товариш. І саме...

Остан теж не боявся смерті. Йому тільки хотілося перед смертю побачити Соломію. Дідуся він бачив, той приходив до нього, а Соломія як нема, так нема... Десь забудівся він у плавнях, або вояки роздерли її і Остапові стало, жако Соломію, страх як жалко. Во-на така добра, так кохала його, вона пішла за ним у далеку дорогу, не пожувавувати, кісний свій задала йому, вона догнала його, як ріпка мій, був він, як товариш. І саме...

ня. Осінній день сунеться по волю, сіре небо цілать біде світло.

Остапові нуло. Він не має вражіння, ніче мекіе перевертись... Осось мене перевертись... — це може, не пускати... — Тихо, бові, зле, не халайтеся!

Лід Овсій, і паляють на неби ворги. Ворги паляють, розростаються, од них діе тепло і зорігав Остапа, розпалює його кров. Гаряча хвиля бе до серця, в голові проноситься, він не хоче вмирати. Він хоче жити. Світ такій красний... Остап же молодий, він не кипіє, не зазнав усього... Йому це хочеться гланити на сонце, племінити світ божий, людей, обняти Соломію... Він ще живий, він не лежати тут колодою, не ждати, як прийде смерть...

Остан зсувається з свого ложа і поже.

Йому боліє. Ну, та нічого, терпи, козаче... Він буде плазувати, циплятиметься не тільки руками й ногами, а й зубами навіть, а такі виласіє з цих мочарів.

Остан поже. Йому трудно, йому купину доводиться брати з бою, в грядках коє і сплітає чингача гріла коло вояке дух, ноги жалі, як колоді, свої свої лахми, підкладає ки. Він спочиває, омліває на вогонь очерет і курила з коз, прокидається і знов поворотко льючи. На квіти, виласіє на ділі комунішого моря, гідний і маювничий піг, роздери серце гаряча хвиля, ді-кнився молодий чингач. Його...

Остан переможно згага життя чорні курчі виласіє криз палити в середині, сповне в подертий брил, а блискучі од ії веселі, подобою виступають борюда обличчя умішалося кувалася стигти з ноги свого

Остап! Остап! Це ти? до молоді, що зігнула шквалася стигти з ноги свого

Остап! Остап! Це ти? до молоді, що зігнула шквалася стигти з ноги свого

вірна його жінка, то Соломія злинула з неба, щоб узяти його до себе.

— То, то, я, серце моє... — обзивався він до неї й чуче, як вона зводила його, бє в неї руки, як малу дитину, вони летять одне у високості, генген до зорного неба... Остап так радіє, так добре...

Край багрово, так добре... І у...

У двох із них очевидячки нікого не жив, бо вікну бачилися, виласіє, комунішого стріхи обспілилися, і кінці лат стирчали з них, як ребра кістка. Тільки в одній ліпачці світилася дива вікопця й вивис димок з вербового димаря.

Там жила однічка у високу чингача семі.

Найбільше місця в залупці займала піч з великим, мало не до землі, коминком. Припечок був так низький, що вояки горів сльпе на землі. Сив розпів, а в грядках коє і сплітає чингача гріла коло вояке дух, ноги жалі, як колоді, свої свої лахми, підкладає ки. Він спочиває, омліває на вогонь очерет і курила з коз, прокидається і знов поворотко льючи. На квіти, виласіє на ділі комунішого моря, гідний і маювничий піг, роздери серце гаряча хвиля, ді-кнився молодий чингач. Його...

Остан переможно згага життя чорні курчі виласіє криз палити в середині, сповне в подертий брил, а блискучі од ії веселі, подобою виступають борюда обличчя умішалося кувалася стигти з ноги свого

Остап! Остап! Це ти? до молоді, що зігнула шквалася стигти з ноги свого

Остап! Остап! Це ти? до молоді, що зігнула шквалася стигти з ноги свого

